

Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt
v/Nils Johan Kappfjell, Bjørhusdalsveien 94
7890 NAMSSKOGAN

Trondheim, 20.05.2021

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2021/4468

Saksbehandler:
Anders Braa

Avslag på søknad om uttak av bjørn i Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt

Vi viser til søknad fra Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt ved Nils Johan Kappfjell datert 24. april 2021. Søknaden ble videresendt av Statsforvalteren i Nordland 26. april 2021.

Vedtak

Med hjemmel i Lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd b) og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 13, jf. §§ 1 og 3, avslår Miljødirektoratet søknad om skadefelling av bjørn Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt.

Du kan finne [naturmangfoldloven](#) og [rovviltforskriften](#) i sin helhet på Lovdata.no. [Representantforslag 163 S \(2010-2011\)](#) (Stortinget.no) ligger også til grunn for vurderingene.

Kort om bakgrunnen for saken

Statens naturoppsyn har dokumentert forekomst av bjørn i kalvingsområdet for reinbeitedistriktet i Bindal kommune 23. april i år.

Reinbeitedistriktet viser til at de er utsatt for tap til flere arter rovdyr. Siste vinter har distriktet flyttet reinflokken så langt vest i distriktet som mulig for å unngå rovvilttap.

Reinbeitedistriktet ber om at bjørnen felles eller fjernes innen utgangen av april. Etter 1. mai er simlene sårbare på grunn av kalving.

Det er ikke påvist noen skade påført av bjørn på bufe eller tamrein i rovviltregion 7 så langt i 2021. Det er ikke påvist skade fra bjørn på bufe eller tamrein innenfor reinbeitedistriktet i 2020.

Miljødirektoratets vurderinger

Naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen setter de overordnede rammebetingelsene for uttak av rovvilt, og Stortinget har i rovviltforliket i 2011 presisert at norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av disse bestemmelsene. Bernkonvensjonens artikkel 9 er sentral hva gjelder

adgang til uttak av rovvilt for å beskytte bestemte interesser. Bestemmelsene fra konvensjonen er gjennomført i naturmangfoldloven § 18, som slår fast at det ved forskrift eller enkeltvedtak kan tillates uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk bl.a. for å avverge skade på husdyr og tamrein, eller for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning. Vedtak om uttak kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Rovviltregion 7 har nasjonalt mål om 1 årlig ungekull av bjørn. Rovdata sin rapport om status for bjørnebestanden i landet viser at det var 0 ynglinger av bjørn i 2020 og bare 3 identifiserte individer fra DNA-analyse. Rovviltregion 7 Nordland har ikke tidligere påvist mange bjørner og har ikke oppnådd det regionale bestandsmålet. Bestandsmålet for Norge er 13 årlige ynglinger av bjørn. Bjørnebestanden har ligget langt under dette målet de siste 10 årene, og Rovdata rapporterer om 8,5 ynglinger i landet i 2020.

Av rovviltforliket i 2011 fremgår det at soneinndelingen i den geografisk differensierte rovviltforvaltningen må forvaltes tydelig. Det vil si at det skal være tydelige forvaltningsmessige forskjeller mellom forvaltningsområder for rovvilt og prioriterte beiteområder. Det skal praktiseres en høyere terskel for tillatelse til uttak av rovvilt innenfor forvaltningsområdene versus områdene som er avsatt som beiteprioriterte. De aktuelle områdene er i beiteprioritert område, men forvaltningsplanen for Nordland inneholder ikke forvaltningsområder for bjørn som i tilstrekkelig grad tilfredsstiller behovet for det forvaltningsmålet som er fastsatt for regionen. Det betyr at terskelen for felling blir høyere utenfor forvaltningsområdene enn det ville vært med velfungerende forvaltningsområde for bjørn.

Skadefelling er et virkemiddel som kan iverksettes dersom det oppstår en akutt skadesituasjon, og dersom det ikke finnes en annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Et sentralt element for iverksetting av en skadefelling er at det foreligger kadaver eller skader som kan undersøkes og påvises tatt av bjørn, og at skadene ser ut til å kunne fortsette. Dersom det er sannsynlig at skadene vil vedvare og det ikke er andre rimelige forebyggende tiltak som kan iverksettes, vil skadefelling kunne vurderes.

Søknaden om skadefelling fra reinbeitedistriktet er begrunnet ut fra forebyggende hensyn med henvisning til skadepotensialet som bjørn har ved å oppholde seg i områdene der den nå er observert. Miljødirektoratet har vurdert situasjonen fortløpende siden bjørnen ble observert første gang 23. april. Siste gang bjørnen ble påvist var 27. april. Det er ikke påvist skader på tamrein som skyldes bjørn, verken i år eller i 2020.

Vi finner ikke grunnlag for å iverksette skadefelling kun basert på potensialet for fremtidig skader. Denne vurderingen understøttes også av at det ikke ble påvist noen skader av bjørn i det aktuelle området forrige beitesesong. Bjørnen er ikke observert siden 27. april, og det foreligger derfor ikke grunnlag for å iverksette skadefelling.

Etter en samlet vurdering finner Miljødirektoratet ikke grunnlag for å iverksette skadefelling av bjørn i det aktuelle området på nåværende tidspunkt.

Klagerett

Du/dere og andre med rettslig klageinteresse kan klage på vedtaket, jf. forvaltningsloven kap. VI. Fristen for å klage er tre uker fra du/dere har mottatt dette brevet. Klagen sendes til Miljødirektoratet.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Susanne Hanssen
Fung. seksjonsleder

Anders Braa
seniorrådgiver

Kopi til:

Statsforvalteren i Nordland	Postboks 1405	8002	Bodø
Rovviltnemnda i region 7	Moloveien 10	8002	BODØ
Mattilsynet	Postboks 383	2381	Brumunddal
Klima- og miljødepartementet	Postboks 8013 Dep	0030	OSLO
Landbruks- og matdepartementet	Postboks 8007 Dep	0030	OSLO
Bindal kommune	Oldervikveien 5	7980	TERRÅK